

prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Traciuc)

DECIZIE

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecător
Judecători

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Cvint-S”-Alexandru Buga,

în cauza la contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat împotriva creanțelor Societății cu Răspundere Limitată „Cvint-S” incluse în tabelul definitiv al creanțelor Societății cu Răspundere Limitată „Comercial Grup”,

împotriva încheierii din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 12 octombrie 2016, Inspectoratul Fiscal de Stat rl Căușeni s-a adresat cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința SRL „Comercial Grup” din motivul incapacității de plată.

Prin încheierea din 17 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat rl Căușeni; în calitate de administrator provizoriu a SRL „Comercial Grup” a fost desemnat Vitalie Boșcanean.

Prin hotărârea din 22 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea introductivă depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat rl Căușeni privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința SRL „Comercial Grup”; a fost constatată insolvabilitatea SRL „Comercial Grup”, cu intentarea procesului de insolvabilitate; a fost dispusă inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea SRL „Comercial Grup”; Vitalie Boșcanean a fost desemnat în funcția de lichidator; a fost obligat lichidatorul de a notifica creditorii despre înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor în termen de cel mult 45 zile de la data intrării debitorului în procedura simplificată a falimentului, adică până la 06 ianuarie 2017; de a verifica, de a întocmi și de a prezenta instanței de insolvabilitate nu mai târziu de 20 ianuarie 2017 tabelul definitiv al creanțelor, proiectul

bilanțului de lichidare care să reflecte valoare activelor sau actul de carență al acestora, inclusiv creanțele confirmate și datoriile, precum și un raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la insolvabilitate, cu indicarea persoanelor cărora le-ar fi imputabile și premisele angajării răspunderii acestora în condițiile legii; ședința de validare a creanțelor și prima adunare de raportare a fost numită pentru data de 02 februarie 2017 ora 12:00.

La 08 februarie 2017 creditorul SRL „Cvint-S”, în proces de insolvabilitate, a depus cerere de repunere în termen și de admitere a creanței solicitând repunerea în termen pentru înaintarea cererii de admitere a creanței față de SRL „Comercial Grup”, numirea ședinței speciale de validare a creanței față de SRL „Comercial Grup”, validarea creanței față de SRL „Comercial Grup”, în proces de insolvabilitate, în sumă de 5987447,64 lei, cu includerea în tabelul definitiv al creanțelor cu rangul V.

Prin încheierea din 23 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a repus în termen cererea de validare a creanței în sumă de 5987447,64 lei, depusă de SRL „Cvint-S” în proces de insolvabilitate, față de debitorul insolubil SRL „Comercial Grup”; s-a numit o ședință specială de validare pe cheltuiala creditorului întârziat pentru data de 30 mai 2017 ora 11:00.

La 10 iulie 2017 Serviciul Fiscal de Stat a depus contestație împotriva creanțelor SRL „Cvint-S” incluse în tabelul definitiv al creanțelor SRL „Comercial Grup” solicitând radierea creanței SRL „Cvint-S” în sumă de 5987447, 64 lei.

În motivarea contestației s-a invocat că la data de 23 ianuarie 2017 de către lichidatorul SRL „Comercial Grup” Vitalie Boșcanean a fost prezentat instanței de judecată tabelul definitiv al creanțelor față de SRL „Comercial Grup”, conform căruia ca creditorii au fost admiși Serviciul Fiscal de Stat și Casa Națională de Asigurări Sociale cu suma totală de 2894198,93 lei, iar creanțele au fost validate de instanța de judecată în cadrul ședinței de validare din data de 02 februarie 2017.

Ulterior, la 04 iulie 2017 Serviciul Fiscal de Stat a recepționat notificarea lichidatorului însoțită de tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului SRL „Comercial Grup” rectificat la 29 iunie 2017, conform căruia s-au admis spre validare creanțele creditorului SRL „Cvint-S” în sumă totală de 5987447,64 lei.

A menționat că Serviciul Fiscal de Stat nu este de acord cu poziția administratorului insolvenței privind includerea în tabelul definitiv al creanțelor SRL „Cvint-S”, deoarece conform cererii de admitere a creanțelor SRL „Cvint-S” a anexat facturi fiscale privind livrarea mărfurilor ce cuprind perioada februarie-aprilie 2010. Actele prezentate nu constituie temei justificativ al creanței solicitate, deoarece facturile fiscale au fost eliberate în anul 2010, respectiv creanța solicitată este prescrisă conform art.267 Cod civil.

A indicat că, conform datelor din sistemul informațional al Serviciului Fiscal de Stat, SRL „Cvint-S” nu a înregistrat anumite livrări în adresa debitorului insolubil, respectiv SRL „Comercial Grup” nu a efectuat careva procurări de la SRL „Cvint-S”, în perioada februarie-aprilie 2010, conform facturilor prezentate.

Prin încheierea din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a admis

contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat și s-a respins cererea SRL „Cvint-S” cu privire la validarea creanțelor în valoare de 5987447, 64 lei; s-a dispus radierea creanței SRL „Cvint-S” în mărime de 5987447, 64 lei din tabelul creanțelor debitorului SRL „Comercial Grup”.

La 30 octombrie 2017 lichidatorul SRL „Cvint-S” - Alexandru Buga a declarat recurs (nemotivat) împotriva încheierii din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, soluționarea pricinii în fond cu respingerea ca neîntemeiată a contestației Serviciului Fiscal de Stat asupra creanțelor SRL „Cvint-S” incluse în tabelul definitiv al creanțelor, admiterea și validarea creanței SRL „Cvint-S”, în proces de insolvență, față de SRL „Comercial-Grup”, în proces de insolvență, în mărime de 5987447,64 lei, cu includerea în tabelul definitiv al creanțelor ca creanță chirografară de rangul V.

La 15 ianuarie 2018, lichidatorul SRL „Cvint-S” - Alexandru Buga a înregistrat recursul (motivat), reiterând cerințele din recursul depus la 30 octombrie 2017.

În motivarea recursului se invocă că încheierea este neîntemeiată și urmează a fi casată, deoarece aprecierea dată de către instanță circumstanțelor cauzei este una eronată, or, instanța confundă raportul juridic obligațional, în temeiul căruia apar, se execută și se sting drepturi și obligații juridice civile și obligația fiscală, adică aceea de achitare a unor obligații fiscale de către contribuabil.

Menționează că, raporturile apărute între SRL „Cvint-S” și SRL „Comercial-Grup” sunt raporturi obligatoriale, raporturi juridice civile apărute în baza înțelegerii dintre părți și a căror executare este confirmată prin facturi fiscale. Normele de drept la care face referire instanța în motivarea încheierii se referă la momentul apariției obligației fiscale.

Indică recurentul că, în contextul prevederilor Codului Fiscal, încălcarea termenelor stabilite de Codul fiscal, precum și neînregistrarea operațiunilor comerciale efectuate în registrele procurărilor și livrărilor urmează a fi sancționată în conformitate cu prevederile Codului fiscal, prin aplicarea amenzilor și/sau calcularea majorărilor de întârzierii, a sumele de impozite și TVA diminuate. Însă, nerespectarea obligațiilor fiscale de către subiecții impunerilor fiscale nu atrage nulitatea sau inexistența raporturilor juridice obligatoriale civile care sunt reglementate de către Codul Civil.

Susține recurentul că, în virtutea principiului libertății contractuale prevăzut de art. 667 Cod civil, contractele se încheie de regulă la acordul comun al părților, în mod liber, fără a fi impuse limitări. Suplimentar, legislația civilă oferă libertatea de a încheia contracte juridice civile în orice formă inclusiv verbală, scrisă sau autentică, cu excepția cazului în care forma nu constituie o condiție de valabilitate. În acest context, părțile în mod liber au încheiat un contract de vânzare-cumpărare, în formă verbală, dar fiind demonstrată executarea prin facturile fiscale anexate la materialele cauzei.

Precizează recurentul că, faptul exprimării consimțământului părților la semnarea acestui contract este probat prin aplicarea semnăturilor și ștampilelor pe fiecare dintre facturile fiscale prezentate. Prin aceste semnături și prin primirea mărfii, părțile și-au manifestat intenția de a executa contractul conform condițiilor stabilite între acestea. Omisiunea de înregistrare a facturilor fiscale din partea debitorului și a creditorului în

registrul livrărilor și procurărilor nu conduce la faptul că lucrările și raporturile obligaționale dintre părți nu există. Conform art.512 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute, iar art. 572 alin.(2) Cod civil prevede că obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință la locul și momentul stabilit. Astfel, este evident că între acestea se atestă un raport obligațional, care urmează a fi executat. Facturile fiscale demonstrează cert că SRL „Cvint-S”, în proces de insolvență, a livrat bunurile, iar SRL „Comercial-Grup”, în proces de insolvență, le-a primit și respectiv că este obligat la executarea corespunzătoare a obligației de plată.

Subsidiar remarcă recurentul că, în cazul în care se constată că de către părți facturile fiscale nu au fost înregistrate în registrul livrărilor/procurărilor, iar obligațiile fiscale de plată nu au fost executate, Serviciul Fiscal de Stat are dreptul de a calcula sumele neachitate la bugetul de stat și/sau de a calcula penalități și amenzi.

Afirmă recurentul că, se ajunge la un absurd juridic în cazul în care instanța apreciază că, de fapt, nu a existat o obligație civilă, iar pe de altă parte motivează în încheierea recurată, că aceasta este în termen și urmează să-i fie aplicate prevederile art.575 Cod civil.

Declară recurentul că, instanța indică „în speță, la eliberarea facturilor fiscale din 2010, părțile nu au stabilit termenul achitării prețului mărfii livrate, SRL „Cvint-S” având dreptul de a pretinde oricând executarea obligației de către SRL „Comercial-Grup”. Astfel, nu poate fi invocat faptul că, creanța este prescrisă, deoarece termenul de prescripție a început să curgă din momentul apariției dreptului de înaintare a acțiunii, adică în ziua notificării debitorului 28 noiembrie 2016, după expirarea termenului de 7 zile calendaristice din momentul cererii creditorului”. Cu referire la aceste argumente ale instanței, în opinia recurentului, este cert faptul că se recunoaște existența creanței SRL „Cvint-S”, ori, nu poate fi aplicat termenul (precum că aceasta este prescrisă sau a fost înaintată în termen), dacă anterior instanța și creditorul Serviciul Fiscal de Stat au indicat că creanța nu există.

Consideră recurentul că este evident că creanța SRL „Cvint-S”, în proces de insolvență către SRL „Comercial-Grup”, în proces de insolvență, este una certă, exigibilă și urmează a fi validată cu includerea în tabelul definitiv al creanțelor. În opinia recurentului, alegațiile intimatului privind tardivitatea sunt neîntemeiate, iar aprecierea instanței privind aplicarea prevederilor art.575 Cod civil este una absolut întemeiată.

Conform art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Instanța de insolvență a adoptat încheierea contestată la 24 octombrie 2017, iar lichidatorul SRL „Cvint-S”- Alexandru Buga a declarat recurs la 30 octombrie 2017, ceea ce denotă că recursul este declarat în termen.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de lichidatorul SRL „Cvint-S” - Alexandru Buga neîntemeiat și pasibil de a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 1 alin.(4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 76 al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, înaintarea creanțelor de către creditorii are loc în strictă conformitate cu reglementările privind procedura de insolvență.

Conform art. 140 alin. (1), (2) al legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditorii privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile calendaristice, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedură. Excepție fac obligațiile fiscale al căror termen este de 90 de zile calendaristice de la data intrării în procedură.

Colegiul reține că prin hotărârea din 22 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea introductivă depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat r.l. Căușeni privind intentarea procesului de insolvență în privința SRL „Comercial Grup”; a fost constatată insolvența SRL „Comercial Grup”, cu intentarea procesului de insolvență; a fost dispusă inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea SRL „Comercial Grup”; Vitalie Boșcanean a fost desemnat în funcția de lichidator; a fost obligat lichidatorul de a notifica creditorii despre înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor în termen de cel mult 45 zile de la data intrării debitorului în procedura simplificată a falimentului, adică până la 06 ianuarie 2017; de a verifica, de a întocmi și de a prezenta instanței de insolvență nu mai târziu de 20 ianuarie 2017 tabelul definitiv al creanțelor, proiectul bilanțului de lichidare care să reflecte valoarea activelor sau actul de crență al acestora, inclusiv creanțele confirmate și datoriile, precum și un raport

amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la insolvență, cu indicarea persoanelor cărora le-ar fi imputabile și premisele angajării răspunderii acestora în condițiile legii; ședința de validare a creanțelor și prima adunare de raportare a fost fixată pentru data de 02 februarie 2017 ora 12:00 (f.d.4).

La 08 februarie 2017 creditorul SRL „Cvint-S”, în proces de insolvență, a depus cerere de repunere în termen și de admitere a creanței solicitând repunerea în termen pentru înaintarea cererii de admitere a creanței față de SRL „Comercial Grup”, numirea ședinței speciale de validare a creanței față de SRL „Comercial Grup”, validarea creanței față de SRL „Comercial Grup”, în proces de insolvență, în sumă de 5987447,64 lei, cu includerea în tabelul definitiv al creanțelor cu rangul V (f.d.8).

Conform art. 145 alin. (2) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvență constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolvență repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

Prin încheierea din 23 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a repus în termen cererea de validare a creanței în sumă de 5987447,64 lei depusă de SRL „Cvint-S” în proces de insolvență, față de debitorul insolvent SRL „Comercial Grup”; s-a numit o ședință specială de validare pe cheltuiala creditorului întârziat pentru data de 30 mai 2017 ora 11:00 (f.d.14-16).

Conform art. 144 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv.

La 10 iulie 2017 Serviciul Fiscal de Stat a depus contestație împotriva creanțelor SRL „Cvint-S” incluse în tabelul definitiv al creanțelor SRL „Comercial Grup” solicitând radierea creanței SRL „Cvint-S” în sumă de 5987447, 64 lei (f.d.50).

Conform art. 144 alin. (9) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de insolvență soluționează contestația prin încheiere care poate fi contestată cu recurs. Încheierea irevocabilă prin care contestația este admisă sau respinsă cu validarea creanței este executorie pentru administratorul insolvenței/lichidator și pentru toți creditorii. Încheierea constituie temei pentru rectificarea tabelului definitiv al creanțelor sau a tabelului definitiv consolidat fără a se convoca ședință specială de validare.

Prin încheierea din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a admis contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat și s-a respins cererea SRL „Cvint-S” cu privire la validarea creanțelor în valoare de 5987447, 64 lei; s-a dispus radierea creanței SRL „Cvint-S” în mărime de 5987447, 64 lei din tabelul creanțelor debitorului SRL „Comercial Grup” (f.d.61-66).

Prin recursul declarat împotriva încheierii din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, lichidatorul SRL „Cvint-S”- Alexandru Buga și-a exprimat dezacordul cu

încheierea recurată (f.d.67, 70-71).

Colegiul apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de insolabilitate privind admiterea contestației Serviciului Fiscal de Stat cu respingerea cererii creditorului SRL „Cvint-S” privind validarea creanțelor și radierea creanței din tabelul creanțelor debitorului SRL „Comercial Grup”.

La acest capitol, Colegiul notează că instanța de insolabilitate a reținut că la cererea SRL „Cvint-S” privind validarea creanței au fost anexate facturi fiscale referitor la livrarea mărfurilor SRL „Comercial Grup” în perioada februarie –aprilie 2010.

Or, conform art. 141 alin.(3) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, la cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții.

În această ordine de idei, Colegiul relevă că din extrasul Serviciului Fiscal de Stat anexat la contestația depusă împotriva creanței SRL „Cvint-S” rezultă că pentru perioada 01 februarie 2010-30 aprilie 2010 (perioada pretinsă de SRL „Cvint-S” în interiorul căreia s-au realizat livrările în baza facturilor fiscale anexate la cererea de validare a creanței), nu se atestă efectuarea de către SRL „Cvint-S” livrări în adresa debitorului SRL „Comercial Grup”.

Aici Colegiul menționează că în cazul înaintării cererilor de validare a creanței și respectiv validarea acesteia, unele din condiții obligatorii de respectat ține de caracterul cert și exigibil al sumei.

De altfel, art. 141 alin.(3) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 indică nemijlocit la anexarea documentelor justificative din care izvorăsc creanțele.

La caz Colegiul apreciază a fi întemeiată constatarea instanței de insolabilitate precum că lipsa înregistrării facturilor fiscale în Declarația privind TVA pentru perioadele fiscale respective are ca consecință decăderea caracterului exigibil și cert al creanței înaintate spre validare.

Astfel, art. 93 pct. (16) Cod fiscal definește factura fiscală ca un formular tipizat de document primar cu regim special, pe suport de hârtie sau în formă electronică, prezentat cumpărătorului (beneficiarului) la livrare de mărfuri, servicii.

Conform art. 108 alin.(1) Cod fiscal, data calculării obligației fiscale privind T.V.A. este data livrării. Data livrării se consideră data predării mărfurilor, prestării serviciilor, cu excepția cazurilor stipulate la alin.(5)–(8).

Conform alineatului 4 și alineatului 5 al aceluiași articol, pentru servicii, data livrării se consideră data prestării serviciului, data eliberării facturii fiscale sau data la care plata se efectuează subiectului impozabil, parțial sau în întregime, în dependență de ce are loc mai înainte. Dacă factura fiscală. este eliberată sau plata este primită pînă la momentul efectuării livrării, data livrării se consideră data eliberării facturii fiscale sau data primirii plății, în dependență de ce are loc mai înainte.

În contextul prevederilor Capitolului 3 Cod Fiscal-modul de calculare și achitare a T.V.A., agenții economici au obligația de a declara și a achita la buget taxa pe valoare adăugată pentru perioada fiscală, obligație specifică și în speță, ceea ce nu s-a efectuat. Or, informația anexată de Serviciul Fiscal de Stat denotă expres acest aspect.

Cu referire la argumentul recurentului precum că pentru neînregistrarea operațiunilor comerciale efectuate urmează a fi sancționată corespunzător prevederilor Codului Fiscal, însă nu se exclude existența sau atrage nulitatea raporturilor juridice obligaționale civile, Colegiul menționează că Legea insolabilității impune obligația potențialilor creditori la înaintarea cererilor de validare a creanțelor de a confirma caracterul cert și exigibil al creanțelor. Or, însăși existența unor facturi fiscale a căror evidență nu-și găsește reflectarea în actele contabile ale agentului economic (creditor și/sau debitor), nu este o circumstanță temeinică pentru validarea creanței pretinse, mai mult ca atât, în condițiile când lipsește informația referitor la executarea obligațiilor fiscale în temeiul acestor facturi.

Argumentul recurentului precum că instanța de insolabilitate ar confunda raportul juridic obligațional (în baza căruia apar, se execută și se sting drepturi și obligații) și obligația fiscală (achitare de către contribuabil a unor obligații fiscale) este irelevant, deoarece în speță nu sunt admise anumite confuzii, doar că normele Codului Fiscal invocate de instanța de insolabilitate, dacă ar fi fost respectate, ar fi dus la justificarea creanțelor pretinse și confirmarea gradului de certitudine și exigibilitate. Astfel, aceasta nu poate fi calificată ca o confuzie, în condițiile când nu se atestă decât o interconexiune, deoarece la caz una nu exclude pe alta, dimpotrivă în caz de respectare a acestor norme de drept, s-ar completa definitiv și s-ar justifica creanțele înaintate.

Aici Colegiul citează ca fiind pertinente prevederile art. 118 alin. (1) Cod fiscal, conform cărora fiecare subiect impozabil este obligat să țină evidența întregului volum de mărfuri, servicii livrate și a valorilor materiale, serviciilor procurate. În comerțul cu amănuntul, în sfera prestării serviciilor, subiecții impozabili sunt obligați să țină zilnic evidența tuturor mărfurilor livrate, serviciilor prestate achitate în numerar. Registrele de evidență a procurării și livrării de mărfuri, servicii trebuie întocmite în termen de o lună de la încheierea perioadei fiscale privind T.V.A.

La fel, nu poate fi considerat ca un temei justificativ întru validarea creanțelor în baza facturilor fiscale anexate nici aplicarea semnăturilor de către ambele părți pe facturile fiscale, inclusiv și ștampilele, deoarece legislația în vigoare impune agenților economici anumite cerințe în ceea ce privește activitatea referitor la respectarea normelor contabile și raportarea financiară. De altfel, sunt stabilite reguli generale privind contabilitatea elementelor patrimoniale, prezentarea situațiilor financiare și utilizarea datelor contabile în scopuri fiscale (art. 17, art.38, art. 5 al Legii contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007).

Conform art. 7 al Legii contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007, standardele de contabilitate constituie baza ținerii contabilității și raportării financiare de către entități și sunt parte componentă a cadrului juridic al Republicii Moldova. Pentru entitate, standardele de contabilitate sunt obligatorii și acestea se selectează în conformitate cu art.4. Entitatea este obligată să țină contabilitatea și să întocmească situațiile financiare în modul prevăzut de prezenta lege, de standardele de contabilitate, de planul de conturi contabile și de alte acte normative aprobate în conformitate cu art.11 alin.(2) lit.a).

Colegiul reține referința instanței de insolvență la prevederile pct. 7 al Instrucțiunii privind evidența, eliberarea, păstrarea și utilizarea formularelor tipizate de documente primare cu regim special, Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 294 din 17 martie 1998, conform cărora funcțiile și obligațiunile persoanei responsabile de evidența, păstrarea, eliberarea și perfectarea formularelor cu regim special se confirmă prin ordin, semnat de conducătorul entității. Formularele de strictă evidență se eliberează numai persoanelor, în obligațiunile cărora intră perfectarea documentelor în cauză. La eliberarea lor, formularele cu regim special se înregistrează în registrul de evidență a formularelor cu regim special cu semnătura persoanei responsabile.

Conform pct. 9 al aceleași Instrucțiuni, inventarierea formularelor cu regim special se face în conformitate cu prevederile Legii contabilității.

Colegiul consideră irelevant argumentul recurentul precum că în caz de constatare de neînregistrare a facturilor fiscale în registrul livrărilor/procurorilor precum și neplata obligațiilor fiscale, Serviciul Fiscal de Stat ar fi în drept de a calcula sumele neachitate și respectiv sancțiunile fiscale, deoarece SRL „Cvint-S” avea obligația de a confirma existența creanței prin probe concludente, cu evidența acestora conform legislației în vigoare. Or, facturile fiscale fiind formulare tipizate cu regim special, sunt supuse și unei evidențe legale care necesită a fi respectată.

Afirmația recurentului precum că instanța de insolvență prin argumentele sale ar recunoaște existența creanței, deoarece nu ar putea fi invocat termenul dacă nu s-ar recunoaște existența creanței, este irelevantă, deoarece constatarea faptului dacă este sau nu în termen o cerere privind validarea creanței, nu justifică și temeinicia creanței solicitate spre validare. Or, constatarea faptului dacă cererea privind validarea creanței se află în termen această poate duce la respingerea cererii de validare a creanței ca neîntemeiată sau admiterea acesteia, iar în cazul în care cererea privind validarea creanței este în afara termenului, duce la respingerea acesteia pe temei de tardivitate.

Astfel, argumentele recurentului invocate în acest sens sunt neîntemeiate și nu justifică netemeinicia contestației Serviciului Fiscal de Stat și nu confirmă ilegalitatea actului de dispoziție al instanței de insolvență.

Din considerentele menționate, având în vedere că încheierea instanței de insolvență este conformă prevederilor legale, iar argumentele recurentului nu sunt justificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de lichidatorul SRL „Cvint-S”- Alexandru Buga împotriva încheierii din 24 octombrie 2017 a instanței de insolvență, cu menținerea acesteia.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Cvint-S”-Alexandru Buga.

Se menține încheierea din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza la contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat împotriva creanțelor Societății cu Răspundere Limitată „Cvint-S” incluse în tabelul definitiv al creanțelor Societății cu Răspundere Limitată „Comercial Grup”.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecător

Oleg Sternioală

Judecători

Mariana Pitic

Nicolae Craiu